

Det er jo ikke rigtigt, det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Frankrig havde truet med at vetoen sådan automatik i forbindelse med en tidsfaktor. Det er det ene.

Det andet er, at det jo er udtryk for at lægge afgørelsen om krig eller fred over på våbeninspektørerne. Det synes jeg ikke er rimeligt. Det er klart, at Saddam Hussein jo hele tiden vil sørge for, at våbeninspektørerne lige nøjagtig vil få så meget bevægelsesfrihed, så lang snor, at de vil kunne sige, at de gør fremskridt, og akkurat så kort snor og akkurat så store begrænsninger, at de ikke kunne afvæbne Irak. Det er jo hele hans spil, som han har kørt det i 12 år og 4 måneder.

Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet ikke indser det og ikke er parat til at tage konsekvensen, når nu hr. Frank Jensen også siger, at hans tålmodighed er opbrugt. Det var jo ordene tidligere på dagen, at det kun kunne gå for langsomt, blot skulle det ikke være lige nu, der skulle sættes handling bag ordene.

Jeg forstår ikke logikken i Socialdemokratiets linje, og jeg forstår slet ikke, hvorfor man prøver at fremstille situationen i Sikkerhedsrådet anderledes, end den rent faktisk var og er. Der er ikke efter min mening nogen idé i at prøve at bilde hinanden sådanne ting ind.

Vi er i Det Konservative Folkeparti klart af den opfattelse, at alternativet til at afvæbne Saddam Hussein nu er skrækindjagende, det vil være at give ham frit lejde, han vil kunne husere i regionen og være en trussel for hele verdensfreden. Vi må gribe til aktivitet nu, vi må vælge side, og vi er altså ikke i tvivl om, på hvilken side vi står.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Fru Pia Christmas-Møller sagde i sit forrige indlæg, at de, der har en anden holdning end Det Konservative Folkeparti, går Saddam Husseins ærinde. Det bekræftes i et senere indlæg her, og der siges samtidig, at det er udtryk for en passiv holdning.

Er det en passiv holdning, når der i politiske fora, det gælder i det danske Folketing, andre steder, internationale organisationer alle mulige steder, er stribevis af lande og nationer og regeringer, der arbejder på at få den Irakkrisse løst? Det kan da ikke kaldes passiv holdning.

Det, der er afgørende for os, er, at det sker på et folkeretligt korrekt grundlag, og det vil sige,

at FN skal komme med en beslutning på disse områder her.

Og det kan altså så igen bekræftes, at stort set hovedparten af nationerne i denne verden går Saddam Husseins ærinde efter konservativ opfattelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg må konstatere, at fru Pia Christmas-Møller ikke finder det underligt, at jo klarere det folkeretlige grundlag er for en militær afvæbning af Irak, jo færre lande vil rent faktisk bidrage militært til en afvæbning. Det konstaterer jeg at fru Pia Christmas-Møller ikke vil forklare.

Kl. 16.40

Men vil fru Pia Christmas-Møller så svare mig på, om hun synes, det er rimeligt, at det humane bidrag, Danmark har besluttet sig for at yde til både nødhjælp og genopbygning i Irak på 300 mio. kr., bliver taget fra allerede afsatte ulandsmidler? Ville det ikke være rimeligt og moralsk rigtigt – for at bruge et af fru Pia Christmas-Møllers egne udtryk her i debatten – hvis Danmark sagde: Der skal nye penge til, vi står i en helt ekstraordinær situation, og vi vil stadig væk have penge til at yde nødhjælp til andre konflikter rundt omkring i verden, og vi vil frem for alt undgå en situation som i 1998-1999 i forbindelse med Kosovokrigen, at man tager penge fra den mere langsigtede udviklingsbistand?

Hvad er Det Konservative Folkepartis holdning til det? Skal der kun ydes ekstra penge, når det gælder de militære bidrag, eller var det ikke på sin plads, at vi også tog penge op af lommen, når det gjaldt den humane indsats, i stedet for at bruge allerede afsatte midler?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det har jo været temmelig svært at få nogen udmeldinger om, hvad det egentlig er, man vil opnå med denne krig, og hvad det er, man ønsker der skal ske, efter at man har afsat Saddam Hussein. Og derfor er det jo væsentligt at få en afklaring af, hvad Danmarks holdning er, hvad regeringens holdning er til det, hvis man vil lade en krigsforbrydermistænkt som den irakiske hærchef indgå i en ny ledelse.

Derfor vil jeg gerne stille to helt enkle spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller: Kan fru Pia Christmas-Møller garantere, at hverken den danske regering eller nogen danske myndighe-